

57
60
D. B. V.
RECTORE MAGNIFICENTISSIMO
SERENISSIMO PRINCIPE, AC DOMINO,
DOMINO
FRIDERICO AVGVSTO,
PRINCIPE REGIO, ELECTORATVS SAXON. HEREDE
ETC. ETC. ETC.

CONSENSV AMPLISSIMI PHILOSOPHORVM
ORDINIS
DISSERTATIONEM
DE

SCEPSI PHYSICA

PLACIDAE ERVDITORVM DISQVISIONI
SVBMITTVNT

PRAESES,

M. IO. FRIDERICVS VVEIDLER

MEGA-NEOHVSANVS THVR.

ET

RESPONDENS

RVDOLPHVS PAVLVS Pfeiffer

ERFVRTHO-THVRING.

D. VII. KALEND. IVL. A. MDCCXII.

VITEMBERGAE,
FORMIS CREVSIGIANIS.

14

RECTORE MAGNIFICENTISSIMO
SERENISSIMO PRINCIPIS, AC DOMINO

DOMINO

FRIDERICO AUGUSTO

PRINCIPIS REGIO, ELECTORATVS SAXON. HEREDE
ETC. ETC. ETC.

CONSENSU AMPLISSIMI PHILOSOPHORVM

ORDINIS

DISSERTATIONEM

DE

SCHEPSI PHYSICA

PLACIDAE ERADTORVM DISCVRTATIONI

SVBMITTITVNT

PRÆSES

M. IO. FRIDERICVS VVINDLER

MAG. K. NEONVANNVS THYR.

ET

RESPONDENS

RADOLPHVS PAVLVS THYR.

BRVNTNO-THYR. IVD.

D. VII. KALEND. IUL. A. MDCCXXII.

FORMIS CURESVICENSIS

I. N. I.

Ti inter alia sapientis uiri criteria illud recte numeratur, fateri, in iis, quae rationis caprum superant, et in imbecillitatem humani intellectus non cadunt suam ignorantiam; et agnoscere limitibus circumscriptam esse, licet egregiam mentis uim: ita hominis ar-

rogantis et tumidi est, tanti aestimare uires ingenii, ut nihil credatur superesse imperuium, illamque amplitudinem humanae cognitionis sibi imaginari, ut ad *πανσοφίαν* quam proxime accedat. Non occultanda nostra hebetudo est; declaranda potius ingenue, ut SVMMO NVMINI summa constet perfectio, nostraque imperfectio euidentius innotescat. Scite adeo describit *ψευδοπαδείας ερασμίας* CEBES THEBANVS, Socraticae doctrinae affertor (a) et de iisdem tanquam suam eruditionem quantiuis pretii habentibus et *οιόμενοις μετὰ τῆς ἀληθινῆς παιδείας συνομιλεῖν*, prudens loquitur; hinc et inter praecipua purgamenta a *δυνάμει καθάρσει ἢ*, quam uocat, eiecta, et apud illos homines reperta, *εὐλαζονείαν* quoque numerat.

○ Non opus autem est longa sententiarum enumeratione:

A 2

(a) uid. WOLFIVS in notis. p. 158. et LAERTIVS. L. II. p. m. 157.

(b) In Tabula p. 122. edir. WOLF. et p. 130.

tione : solertissimi quique antiquorum Philosophorum, cum, quam incerta et manca esset mortalium cognitio, multis speciminibus docerentur, crediderunt rectius se facturos, si ueritatis indagandae ergo fauerent nonnunquam τῇ ἐποχῇ et dubitationi tempestiuae. (a) Hinc et morem illum eclectice philosophandi, originem traxisse certum est. Quam primum enim uiri praestantes et ingenii acumine pollentes, receptarum hypotheson perspicere lubrica fundamenta, merito de ueritate illorum philosophematum dubitare coeperunt, quam cum ubique non deprehenderent, auctores sibi aliique extiterunt, ut relictis incertis opinionibus, ipsi liberius philosophari, et non nisi quae ueritati conueniunt, ex aliorum scriptis et sententiis seligere discerent. Negari tamen haud potest, fuisse iam temporibus uetustissimis, homines sordidos et arrogantes, qui, ne, aut in efficta animi quiete turbarentur, aut ut semper aliquid noui disceptationum argumenti dogmaticis Philosophis obice-

re

- (a) SOCRATES qui oraculo apud LAERT. in Vita. L. II. p. m. 109. ἀνδρῶν πάντων σοφώτατος, et CICERONI L. III. de Oratore. *prudencia et acumine, uenustate et subtilitate omnium Princeps* audit, modestus ap. LAERT. p. 106. exclamabat: *scire se nihil, praeter hoc, quod nihil sciat.* CONFUCIUS celebratissimus Sinensium Philosophus, moleste ferens, se haberi rerum omnium peritissimum, rogantibus ipsum respondit: *Non habeo salem, quam quidem uos existimatis, scientiam.* uid. Scientiae Sinicae L. III. P. V. fol. 2. p. 2. § 4. ARISTOTELES ἀναγκασιᾶσιν ἀπορίαισιν appellat, Lib. II. Metaph. C. IV. p. m. 1257. et ita de dubitationis egregiis com-
modis disserit: ἔστι δὲ τοῖς ἐμπροσθα βουλομένοις πρῶτον τοῦ διαπορῆσαι καλῶς, ἢ γὰρ ὕστερον ἐμποροῦναι τῶν πρῶτον ἀπορῆματων, ἐστὶ. l. c. C. I.

re possent, (a) longius progressi, stolide omne veritatis inquirendae studium abiecerunt, omnia esse dubia et ἀναλίσθητα asseruerunt, iure ob id scepticorum inuiso titulo notati.

Nos cum in eo simus, ut de Scepti Physica laudabili edamus praeliminare solum aliquod specimen, et de Historia Scepteseos physicae et de sententia quoque nostra breuiter disseremus. Ingens uero scepticorum numerus est, de quibus antiquorum scriptorum testantur monumenta. PYRRHONEM Eliensem scepticorum parentem, et qui eius uestigia secuti sunt, AENESIDEMVM, HECATAEVM Abderitem, TIMONEM Phasi- fium, NAVSIPHANEM Teium, PHILONEM, ARCHILOCHVM, EVRIPIDEM, ZENONEN Eleatem, EMPEDOCLEM, DEMOCRITVM, XENOPHANEM, aliosque memorat LAERTIVS. (b) De Academiarum Doctoribus SPEVSIPPO, (c) ARCESILA, (d) CARNEADE, (e) CHARMIDE, CLITOMACHO, (f) quorum tamen

A 3

- (a) Vitium hoc in scepticis singulare notauit quoque LAERT. L. IX. in Vita Pyrrhonis. (b) l. c. Inter illos Xenophanes dicere solebat. καὶ τὸ μὲν οὖν σαφές, οὐκ αἴνεξ ἴδεν, οὐδέ τις ἐστὶν εἰδώς. et Euripides statuebat. τίς δ' οἶδεν, εἰ τὸ ζῆν μὲν ἐστὶν ἀλίσθητον, τὸ ἀλίσθητον δὲ ζῆν, νομίζεσθαι βεβήσις. (c) L. IV. in eius uita. p. 224. (d) l. c. p. 241. (e) de quo CICER. Quaest. Academ. Laert. in uita L. IV. (f) de duobus ultimis, Charmide et Clitomacho uix habemus, quod de illorum dubitatione statuamus, modestiores reliquis fuisse, inde constat, quod, licet ad Academiam quartam a nonnullis referantur, nihil tamen fere ab auctoribus antiquis de insigni aliqua ἀνοεία referatur uid. LAERT. in V. Socratis. L. II. ubi de Charmide agit, Clitomachum uero Lib. IV. in Vita commemorat.

amen aliqui dubitationis modum nouisse dicuntur, idem differuit. Post illos omnium iudicio principem locum sibi uendicat SEXTVS EMPIRICVS, ingeniosissimus ἀνασταλῆσις defensor, de eius uita pauca suppeditant scripta ueterum, adeo, ut nec de tempore, quo uixit, satis constet. Ingenium uero et indolem Sexti, quae exstant, opera declarant. Edidit enim libros X. aduersus Mathematicos, siue omnes eos, qui scientias tractant, et Libros. III. Pyrrhoniæ. Hypotyposeon. In utroque opere, uti uniuersæ Philosophiæ ueritates calumniatur, ita maxime Physices certitudinem magno molimine aggressus est, quorum ausum si quis fundamenta omnia sedulo excussâ disiceret, eum rem plurimis gratam, et utilissimam facturum existimauerim. Instituti nostri ratio non patitur, ut ea quae Physicæ a Sexto obiecta sunt diluamus, quia intra paucarum pagellarum terminos continere se debet nostra tractatio. Praeterea si LVDOV. CAELIO RHODIGINO (a) habenda fides est PTOLOMAEVS Mathematicus apud Aegyptios insignis eandem ad classem referendus erit, cuius rei tamen neque ipse Caelius sufficientes rationes attulit. ARISTOTELIEM quoque, qui in declarandis Φαρμομένων selectiorum causis prorsus inconstans (b) est, praetereo et inter recentiores BERIGARDVM, BASSONEM, GASSENDVM, BERNERIVM nomino, quos a Physico scepticismo uix ab-

folii

(a) L. XIV. Antiquar. Lect. c. XIV. p. 726. ed. Frob. 1517. Legimus, ait, Mathematicorum principem, Ptolomæum, Theologiam et Physicam contempnui duxisse, quod illam prae insigni rerum excellentia humana imbecillitas deprehendere uel consequi haud queat, haec uero ob inconstantem perpetuoque fluentem materiam capi tenerique minime possit.

(b) uid. ipsius προβλήματα ubi nonnisi per τὸ ἢ ad egregias quaestiones respondet.

solui posse, D. D. BVDDEVS (a) ostendit. * Celebratissima porro est RENATIDES CARTES assertio *de omnibus dubitandum* (b) id quod tamen alibi (c) exponit rectius, dum docet, *studeamus dubitare, in quibus uel minimam incertitudinis suspicionem reperiemus*. Idem ergo quod perspicacissimi quique Philosophorum, innit, ut scilicet, praedictis omnibus eiectis, circa res nondum rite perspe-

(a) In Diff. de Scepticismo Morali. quae est in Anal. Hist. Phil. p. 215. §. 6.

* De Cardinali Nic. a CVSA, cuius librum de docta hominum ignorantia citat HIRNHAIMIVS de Typho Gen. Hum. c. III. p. 29. nihil assero, cum scriptionem ipsam uidere datum non fuerit. HENR. CORN. AGRIPPÆ leuitatem, alio forsan tempore, ubi ipsus et aliorum contra Mathematicas disciplinas obiectiones discutiemus, sumus ostensuri. Parum uero adest: quin ipsum CHRISTIANVM DEMOCRITVM, Dippelium uero nomine hominem fanaticum et omnium uirtutis pietatisque hostem, Physici scepticismi incusum, is Medici Doctoris nunc titulum gerit, et in Belgio *Disquisitionem Physico-Medicam de uitae animalis morbis et medicina* euulgauit. Lugd. B. 1711. ubi Lectori hanc mutatorum studiorum rationem reddit, quod cum libertas sentiendi Theologis adeo exosa sit, ut ob eandem innumera mala timeri debeant, ipsum potius ad naturalem scientiam conuertisse ingenium, quod ibi statuere omnia, et libere quaeuis publicare liceat, hoc ipso non obscure, quo illius feratur animus, significat, et se non ueritatis inquisitionem, sed uagam sceptici meditari ostendit.

(b) Meditat. I. quanquam in hoc ipso statuendo inconstantior sit, eo nomine a PET. DAN. HVETIO in Censura. Phil. Cartes p. 18. notatus. (c) Princip. Phil. P. I. art. I.

ctas, haereamus paulisper, et omni mentis attentione in earum consideratione uersetur, ita quidem, ut ne minima incertitudo animi nostri oculos effugiat, et nos hac uia clarius rem dignoscamus, certius teneamus, et felicius in ueritate confirmemur, quo ipso, uti cum sanioribus Philosophis omnibus, ita eleganter quoque cum ipso ARISTOTELE, quem supra citauimus, conspirat. Fuerunt adeo, qui ab uniuersali scepticismo liberandum esse Cartesium statuere, interea tamen uel ob id culpandas huius Philosophi doctrinas censebant, quod sensibus habendam fidem esse negauerit: et sane hoc ipsum dogma de sensuum fallacia non postremam, cur in naturali scientia quamplurimi a ueritate aberrauerint, causam fuisse, constat. Erat ueluti *πρώτων ψεύδος* et origo erroris apud Scepticos, ad illam obiectionem tanquam ad portum confugiebant perditissimi homines, de errore tam aperto, tamque detestando a sapientioribus moniti. Quid EMPEDOCLES aliique inter illos *ἐπιηλεκτός* nugati fuerint LAERTIVS in Pyrrhonis uita memoriae prodidit. Imo haeticorum nonnulli ex eodem fonte aduersus fidei salutaris defensores argumenta desumserunt. CARTESIUS, cuius res haec agitur, uir ingeniosissimus, qui merito suo inter studiosos causarum in scientia naturali scrutatores numerandus est, non omnino excusatione sententiae suae uidebatur destitui. Cum enim inter praecipua dubia, illius philosophematis opposita hoc quoque deprehenderet (a) an sensibus omnis dignitas fidesque auferenda sit; ut obiectioni satisfaceret, tres uoluit esse sensationum gradus. (b) Ad primum pertinere dicit illud, quo immediate afficitur organon

(a) Vid. Obiect. Sext. p. m. 152. (b) in responsionib. Sextis. §. 9. p. m. 163.

ganon corporeum, ut, cum baculum per radios ab ipso uenientes uidemus, tum organon oculi nostri ita afficitur, ut ope crySTALLINAE lentis radii in tunica retiformi colligantur, debiteque uniantur, unde postea fit imaginis nitidae repraesentatio. Secundus gradus ipsi notat id, quod in mente ex illa commotione organi resultat, uti cum color in baculo percipitur, ut iudicem, baculum uisum hoc uel illo colore tinctum esse. Tertius uero gradus complectitur illa iudicia quae occasione motuum organi corporei de rebus extra nos positis ab ineunte aetate facere consueuimus. Et quanquam his limitationibus adhibitis non nimis uideatur a recta uia recedere Cartesius, ipsius tamen sectatores, longius quam par est, progressi sunt: ita quidem ut fuerint, qui sensuum fallaciam demonstratione euincere conati sunt. cuius specimen ipse habeo, ab eo, qui exemplar meum operum Cartesii antea possederat, cum cura in margine notatum. Tutius uero et rectius statuimus sensus minime fallere, si uitio careant et reliqua ad sentiendum requisita, ut obiectum non nimium distet, iustam magnitudinem habeat et quae dantur alia, adsint.

Haec de Historia sceps eos paucis attulimus. liberandi nunc a scepticismi opinione sunt Viri prorsus egregii et in seculi decus ac gloriam nati, qui aeuo recentiori,

* Omitto iam illud acerbitalis uirus quod pessimi quidam homines in ipsos scriptores sacros euomere, et aliquos tanquam scepticismi reos calumniari ausi sunt. Dum enim IOBVS Sanctissimus uir, diuini spiritus allegat sententiam, et c. XXXIIX. XXXIX. tot naturae miracula stupendamque Summi Numinis potentiam

tiori, absurda quorundam hominum (a) quos corruptores scientiae recte dixero, κερσοφύγιστα ac latebras defruere conati sunt. Laudanda est eorum erectior indoles, quae nullis se patitur seruitutis uinculis constringi, et auctoritatis humanae iugum, ubi Dei uerba et ratio sana non obstant, generose excutit, horum ope Physica nitore et splendore suo reddita est, illorum industria et studio factum, ut a contemptu priorum temporum,

enarrat: dum SALOMO diuino sapientiae dono instructus in Ecclesiaste c. IIX. 17 exclamat: וראיתי את כל מעשה האלהים כי לא יוכל האדם למצא את המעשה אשר נעשה תהת השמש בשל אשר יעמל האדם לבקש ולא ימצא וגם אם יואמר החכם לדעת לא יוכל למצא nosque omnes imbecillitatis humanae admonet, hos ipsos sapientissimos Viros ephecticis immoderationibus annumerat Autor Obs. XIII. Tomi. IIX. Obseruationum selectarum ad rem literariam spectantium. p. 328-367. folis interpretationis aliquot dictorum ex arbitrio suo confictae, fundamentis mixtus, quae quia leuissima sunt, operae pretium non est, illa sub examen uocare, atque discutere, quae ipsa sua falsitate corrunt.

(a) Scholasticos intelligo, qui otiosis tricis et inutilibus disceptationibus uniuersam Physicam obscurarunt: Erant ad comminiscendum ingeniosi, tot statuebant in scientia naturali arcana, tam profunda, tamque inaccessibleia, ut de illorum cognitione nemo unquam sibi quid dignum polliceri posset. Talia qualitarum occultarum nomine, eleganti ad tegendam inscientiam facto, designabant, ut rerum rationes anxie et follicite quaerentes, ad haec solamina protinus dimitterent. Licet ipsi omnia ignorarent sapientissimi

porum, quem tam obscura facies optimae disciplinae conciliauerat, uindicaretur. Pars enim perspicacissimorum naturae scrutatorum de scientia rite colenda praeceperunt, alii in instrumentis uisusque ex cogitandis continuo occupabantur, quibus cultores doctrinarum diligentes adiuti, facilius in adita ista mirandorum effectuum penetrarent; omnes hac industria nunquam perituram nomini suo laudem compararunt, quos inter VERVLAMIOS, CARTESIOS, GVERICKIOS, BOYLIOS, MALPIGHIOS pluresque alios fama celebrat. Neque hodie desunt, qui eam, quam possident, in experimentis instituendis solertiam, publice dicant commodo, de quorum successibus eximii scripta et inuenta, quae nobis innotescunt, sufficientissime testantur. Ominamur quoque futuros et posthac, qui, cum maiori longe, quam antea, facilitate et iucunditate sese commendet hoc negotium, uia multo expeditiori, in hisce operis sint progressuri. Cum praesertim et Principum clementia calcar addat industriae, et uiros eruditos ad suscipienda maiora impellat. Accedit institutum eorum, qui se certis societatibus¹, (a) quae in

B 2

Italia

tamen uideri uolebant: hinc uideas ad innumera illos ayla confugere, nihil ex illis frustra quaesieris, semper in promptu causa est, omniumque effectuum facultates effectricem, attractricem, expultricem, et mille formas nominant, tamque insignes difficultates sola uoce superant.

(b) uid. B. MORHOF. Polyh. T. I. L. I. c. XIV. p. m. 137.
D. D. STRVVIVS Introd. in notit. rei liter. c. X.

Italia (a), Gallia (b) Anglia (c) et Germania (d) florent,
addixerunt. Vnde magna redundat in orbem literarum
utilitas, deque illorum studio optima quaeuis polliceri lice-
bit. Antequam uero, mentem meam exponam clari-
us, monendum aliquid est de instituto HIERONYMI
HIRNHAIMII, Ecclesiae Praemonstratensis Pragae
Abbatis et Theol. Doctoris. publicauit is (e) tractatum
*de Typo generis humani, siue de scientiarum humanarum in-
mani et uentoso tumore, difficultate, labilitate, falsitate, in-
certantia, praesumptione incommodis et periculis.* Prae-
claris hunc effert laudibus obseruator Halensis (f) ipsi-
usque

(a) In Italia plura fuere eruditorum Collegia. In scientia
naturali occupabantur Lyncei Romae. *Gli Philarmonici*
et *Aletophili* Veronae, *del Cimento* Florentiae, *Della*
Traccia Bononiae, pluraque aliae, quorum quaedam
mox sub initia extincta sunt. (b) Floret adhuc
L'Academie Royale des sciences quae superiori saeculo
coepit. cuius Historiam primam IO. BAPT. DU HA-
MEL descripsit; continuauit autem, qui adhuc uiuit
et Academiae Secretarius est Mr. FONTENELLE, alias
in illo regno existentes tacemus. (c) Anglicana
Londinensis quae omnium artium et scientiarum in-
crementa meditatur satis nota est. (d) Collegium
naturae curiosorum de quo Illustris G. VV. VVE-
DELIVS Patronus et Praeceptor religiose deueneran-
dus, egit in eleganti Commentatione, *de Pro-
gressu Academiae naturae Curiosorum*, adhuc egregijs in
republicam literariam meritis, patriam nostram
illustrat. cui Regia Berolinensium Societas quae an-
te paucos annos coepit, adiicienda, cuius pri-
uilegia Illustresque Socios peculiare Germanicum
Schediasma commemorat. (e) Pragae 1676. 4. (f) *Obs.*
Select. Tom. VII. obs. 8. p. 209. sq.

quid de ideis propositis firmiter statui possit, perspi-
ciat. Imbecillitas haec quidem mentis est, quae perspi-
cacia sufficienti, et in diiudicatione obscurarum idea-
rum necessaria, destituitur: uerum, cum ad ueritatem
properamus, medium existit haec dubitatio, quo facili-
us et certius metam propositam consequamur; hinc
scientiae partem non contemnendam cum VERVLA-
MIO (a) magno Magnae Britanniae ornamento, dixe-
ris. Cumque scientia naturalis amplitudine et diffi-
cultate sua maxime moretur sapientiae cultores, du-
bitationem et in hac utilissimam esse patere arbitror,
imo pluribus ostendi posset argumentis. Non rerum
fluxam conditionem affero, quippe quae in causa non
est, cur toties haereamus: (b) sed eam potius laudauerim
mali originem, quia (I) nec naturas rerum intime
habemus perspectas, unde innumera effectuum mul-
titude exoritur; (II.) neque sensuum ea perfectio est,
ut ad consideranda quae in effectibus concurrunt phaeno-
mena sufficiat. Videmus adeo sensibus adiutus egregia
in scientiam naturalem commoda promanasse, et unici
aeris natura penitus perspecta, eius elatere, grauita-
te, et pressione ingenti cognitis, insolubilibus sine
hac notitia dubiis, satisfactum est. In eo ergo si cura
et studium nostrum occupetur, ut his malis medeamur,
admirandis augebitur scientia praestantissima incre-
mentis.

Qua

(a) L. III. De Augment. Scientiar. c. IV. p. m. 165. uid. quoque
CICERO. L. I. De N. D. c. I. (b) Bene ANTON.
LE GRAND. Instit. Phil. P. II. Art. I. p. 145. 147. ed.
Londin. Licet, ait, ea quae Physica tractat. fluxa sint et
mutabilia, iudicia tamen, quae de illis feruntur, stabilia
sunt et firma.

Qua sententia nostra exposita, omnis, dum scēpsin laudauimus, suspicio a nobis aberit; neque enim denegamus (c) Physicæ et scientiæ nomen et laudem, inesse ei potius euidentes et indubias demonstrationes cum B. I. C. STVRMIO, (d) iudicamus. Ast abrumpenda nunc inchoata tractatio est, cuius illustratio et demonstratio ulterior in specimine *Kalendarii dubitationum* siue dubiorum phenomenorum indice, quem desiderabat VERVLAMIVS (e) mox DEO adiuuante, sequetur.

Τῶ δὲ μόνῳ σοφῶ Θεῶ, σωτῆρι ἡμῶν, δόξα
καὶ μεγαλοσύνη, κράτος καὶ ἐξουσία καὶ νῦν
καὶ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας,
Ἀμήν.

- (c) Quod tamen fecit CELEB. Auctor Cautelarum circa Praecognita Iuris c. XIII. cap. 5. 6. ubi omnes demonstrationes Physicas principiis dubiis inniti asserit, quod, de ipsius physica notitia uerum esse, quilibet concesserit. (b) Phys. Erotem. qu. 2. p. 1. 144. ARISTOTELES rigorosās πρώτως ita appellatas in hac scientia esse uoluit demonstrationes, in qua et subiectum adest necessarium substantia, et affectio ab ipsa realiter distincta, per causam realiter causantem, et ab affectione realiter diuersam demonstratur. Sed fallitur dum ideo Mathematicis demonstrationibus obest: siquidem sine subiecto reali et reliquis est demonstratio, si modo certitudo et euidentia obtineantur, et neque principia neque inferendi modus culpari possit. de Demonstr. regulis. LOCKIUS, de I. H. L. IV. c. II. Autor Artis Cogit. P. IV. c. II. IO. CLERICVS Log. P. III. c. XII. p. m. 174.

NOBILISSIMO
DN. PFEIFFERO
ARGVMENTI HVIVS
DEFENSORI ERVDITISSIMO
S. D. P.
PRAESES.

Persequeris adeo strenue coeptam elegantiorum literarum tractationem, et, quem ingressus es ad solidam doctrinam tramitem, felicibus successibus legis. In Salana Ienensi Academia iam de cauenda solicite studiorum mutatione egregie inter bonorum applausus differueras: Vitembergae non minus graues, de scientiae naturalis legitima cura, eruditis exponis admonitiones. Satisfecisti his Tuis conatibus exspectationi Illustris Patriae, Maxime Reuerendi PARENTIS, amicorumque, qui Te, ex Tuam cum doctrina iunctam modestiam, perspexerunt. Faxit Ille sapientiae verae fons, ut fausta haec omina mox secunda industriae praemia consequantur: ut Ecclesiae, Patriae, in cuius spem natus es, eruditione et opera Tua prodesse possis. Vale meque ama. Dab. Vitembergae
D. IX. Iul. MDCCXII.

ULB Halle
003 620 00X
3

Sb.

VJ
17

54. 60

Q. D. B. V.

RECTORE MAGNIFICENTISSIMO
SERENISSIMO PRINCIPE, AC DOMINO,
DOMINO
FRIDERICO AVGVSTO,
PRINCIPE REGIO, ELECTORATVS SAXON. HEREDE
ETC. ETC. ETC.

CONSENSV AMPLISSIMI PHILOSOPHORVM
ORDINIS
DISSERTATIONEM
DE
SCEPSI PHYSICA
PLACIDAE ERVDITORVM DISQVISIONI
SVBMITTVNT
PRAESES,
M. IO. FRIDERICVS VVEIDLER
MEGA-NEOHVSANVS THVR.

ET
RESPONDENS
RVDOLPHVS PAVLVS Pfeiffer
ERFVRTHO-THVRING.

D. VII. KALEND. IVL. A. MDCCXII.

VITEMBERGAE,
FORMIS CREVSIGIANIS.